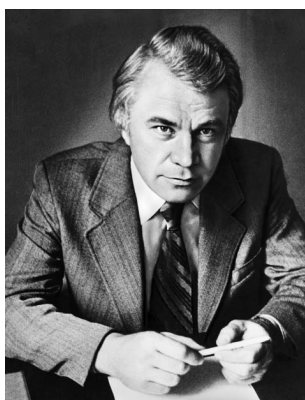

Г. В. Степанченко

Костін Олександр Васильович

КОСТІН Олександр Васильович (справж. – Костина; 09. 08, за паспортом – 22. 09. 1939, м. Самарканд, Узбекистан – 09. 11. 2022, Київ) – композитор, музично-громадський діяч, педагог. Доц. (2005). Народний артист України (1996). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1992). Член НСКУ (1972). Закін. Київське музичне училище ім. Р. Глієра (1962; кл. баяна [І. Журомського](#), композиції (факультативно) – *В. Подвали*) та консерваторію (1971; кл. композиції *А. Штогаренка*). Відтоді – худож. кер. відділу пропаганди СКУ; 1973–78 – зав. муз. частини Рос. драм. театру ім. Лесі Українки; 1978–81 – зав. ред. видавництва «Музична Україна»; 1981–85 – худож. кер. Будинку орган. та камер. музики України (усі – Київ). 1985–97 – на творчій роботі. Від 1997 викладав у Нац. муз. академії України (Київ): від 2010 – професор кафедри композиції. Голова Муз. фонду УРСР (1971–73). Осн. галузь творчості – композиції для муз. театру (опери та балети). Театральність як важлива риса творчості притаманна й ін. жанрам – ораторії, кантаті, фортепіан. циклам. Характер. рисою є тяжіння до епічності – звернення до жанрів опери, ораторії, містерії, фрески.

Основні твори

опери – «Діалоги Вінченцо Галілея» (1983, лібрето О. Стельмашенка), «Золоторогий олень» за поемою Д. Павличка (1985, лібрето В. Лисюка), «Оргія» за драмою Лесі Українки (1993, лібрето О. Парри), «Сулейман і Роксолана» (1995, лібрето Б. Чіпа), «Незвичайна чайна, або Жовтий лелека» за мотивами кит. нар. казки (1996, лібрето І. Мамчура, О. Вратарьова); мюзикл «Софія Потоцька» (1994, лібрето Б. Чіпа); балети – «Русалонька» за казкою Г.-К. Андерсена (1988), «Демон» за поемою М. Лермонтова (1990; обидва – лібрето М.

Кухарчука, В. Туркевича), «Запрошення до страти» за романом В. Набокова (1993), «Гранатовий браслет» за повістю О. Купріна (2001), «Пригоди Незнайки» за казкою М. Носова (2002), «Бузкове вино» за оповіданням Ю. Нагібіна (2003; усі – лібрето О. Костіна); вокал.-симф. – кантати: «Вахлацькі пісні» за поемою «Кому на Русі жить хорошо» М. Некрасова (1971), «Велика перемога» на сл. Л. Горлача і Б. Списаренка (1985), 3 камерні кантати: № 1 – «Вірність» на сонети М. Рильського (1979), № 2 – «Тріюлети» на сл. В. Морданя (1981), № 3 – «Лице Землі» на сл. Р. Кофмана, сценічна ораторія «Йосиф Флавій: пори року» (обидві – 2000); «Драматична ораторія» на сл. Л. Щусєва (1983); «Ноктюрн-кантата» для баритона, дит. хору та симф. оркестру (2001, сл. Р. Кофмана); інструм. концерти – для фортепіано з оркестром № 1 (1987), для фортепіано і камер. оркестру № 2 (1992), для тромбона з оркестром «SOS» (2000), для баяна і камер. оркестру (2002), для фортепіано з оркестром № 3 «Суриковський» (2010); «Сербське капричіо» для труби та струнних (1997); 2 концерти для скрипки з оркестром – № 1 (за поемою «Божественна комедія» Данте Аліг'єрі, 2000) і № 2 (за романом «Запрошення до страти» В. Набокова, 2010); балетні сюїти № 1 (2009) та № 2 (2010) для оркестру нар. інструментів; «Пригода бравого гобоїста» для гобоя, струн. квартету і чембало (2005); для фортепіано – цикл «Російський лубок» (1976), зб. п'єс «Дмитрикове сонце» (1978), альбом п'єс у 2-х зошитах «СМАК» (2006); камерно-вокал. – триптих «Дзвони» для баса і фортепіано на сл. О. Ківи, О. Хлебникова, В. Курінського (1979), цикли «Міражі» для баса і фортепіано на сл. Н. Хікмета (1981), «Оберіг пам'яті» для баритона й фортепіано на сл. В. Матвієнка (2001); пісні; музика до вистав та фільмів.

Рекомендована література

1. Козлов В. «Русский лубок». Цикл пьес для фортепиано А. Костина // Вопр. инструм. муз. искусства: Сб. науч. тр. К., 1982;
2. Зінькевич О. Концерт О. Костіна // Музика. 1982. № 1;
3. Копоть І. Спектакль про добро й красу // Музика. 1986. № 4;
4. Сакало О. «Русалонька». Казка на сучасній сцені // Там само. 1994. № 1;
5. Мамчур І. Парадокс як втеча від розпачу // УТ. 1997. № 2;
6. Копоть І. Мир оперы в творчестве Александра Костина. К., 2011.

Бібліографічний опис:

Костін Олександр Васильович / Г. В. Степанченко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-5403>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).